

ПОЗОРИШТЕ
БОШКО БУХА
БЕОГРАД

75
ГОДИНА

Beograd
www.beograd.rs

Три мускетара

Кен Лудвиг

По роману
Александра Диме

Режија
Иван Вуковић

Први пут изведено од стране Bristol Old Vic, 2. децембра 2006.

Позориште БОШКО БУХА Београд

Сцена за децу

Сезона 2024 / 2025

Три Кен Лудвиг мускетара

По роману Александра Диме

Режија: Иван Вуковић

Превод са енглеског: Ивана Димић

Драматург: Слободан Обрадовић

Сценографкиња: Марија Калабић

Костимографкиња: Драгица Лаушевић

Композитор: Владимир Петричевић

Сценске борбе и акробатика:

Александар Тасковић, Владимир Бараћ

Дизајн светла: Срђан Цветковић

Организаторка: Татјана Перовић

Фотограф представе: Владимир Јабланов

Асистенткиње сценографкиње:

Анђелија Станковић, Ивона Деспотовић, Тара Кукић

Асистенткиња организаторке: Милица Цветковић

ЛИЦА

Д`АРТАЊАН: Ђорђе Кадијевић

АТОС: Стефан Трифуновић

ПОРТОС: Милош Влалукин

АРАМИС: Виктор Савић

КАРДИНАЛ РИШЕЉЕ: Марко Јањић

РОШФОР/СИМОНС/СЛУГА НА БАЛУ: Реља Јанковић

КРАЉ ЛУЈ ТРИНАЕСТИ/БАЗИЛ/ФУКЕ/

ФАШ/Д`АРТАЊАНОВ ОТАЦ: Марко Павловић

ТРЕВИЛ/ВОЈВОДА ОД БАКИНГАМА/

РАВАНШ/РУФИЈАН/КРЧМАР: Алекса Марковић

САБИНА: Ања Павићевић

МИЛЕДИ/СТАРИЦА: Катарина Марковић

КОНСТАНЦА БОНАСЈЕ/АДЕЛА/

КАЛУЂЕРИЦА ИЗ ШКОЛЕ: Анђела Крибл

КРАЉИЦА АНА/Д`АРТАЊАНОВА МАЈКА/

ЕЛИЗА/ИГУМАНИЈА/ОПАТИЦА: Јелисавета Кораксић

Инспицијенткиња: Јована Матић

Суфлер: Марко Ранчић

РЕЧ РЕДИТЕЉА

Имам малог сина. Читаћу му "Мускетаре". Гледаће представу, гледаћемо све снимљене верзије, гледаћемо и цртани филм где пас игра Д'Артањана и зове се, је ли, Догтањан. Има ли бољег лека за душу у ово цинично и потуљено време од јунака који се подједнако боре са собом и са неправдом? Јер, јунак неправду нити чини, нити трпи. Јунакиње још мање, испоставиће се у овој нашој представи.

"... храброст и правда, идемо до победе, сви за једног и један за све!"

Иван Вуковић

О РЕДИТЕЉУ

Иван Вуковић је рођен 20.01.1983. године у Београду. Дипломирао је Позоришну режију, на Факултету драмских уметности у Београду, на класи професора Николе Јевтића и професорке Алисе Стојановић.

Запослен као редовни професор на Факултету уметности у Нишу на предметима Глума и Оперски студио.

Режирао је преко двадесет драмских представа, према комадима савремених домаћих и страних аутора, као и према класицима, на сценама широм Србије (ДАДОВ, Народно позориште "Тоша Јовановић" Зрењанин, Народно позориште "Бора Станковић" Врање, Југословенско драмско позориште, Народно позориште у Нишу, Дом омладине Београд, Сцена Стаменковић Београд, Народно позориште у Ужицу, Шабачко позориште, Крушевачко позориште, Атеље 212, Мадленијанум, БЕЛЕФ фестивал). Режирао је и пет оперских представа у Народном позоришту у Нишу.

Представа "Три мускетара" његова је прва сарадња са Позориштем "Бошко Буха".

КЕН ЛУДВИГ

Кен Лудвиг је аутор шест комада извођених на Бродвеју, седам на лондонском Вест Енду, а многа његова дела постала су неизоставни део позоришних репертоара широм Америке. Његових двадесет осам комада и мјузикала изведени су у преко тридесет земаља, на више од двадесет језика, а може се рећи да се сваке вечери у години негде у Сједињеним америчким државама изводи бар један његов комад.

“Тенор на зајам” (Lend me a Tenor) освојио је две Тони награде и у Вошингтон Поусту (Washington Post) је назван „једном од класичних комедија 20. века”. Комад „Crazy for You” је извођен на Бродвеју пет година и освојио је Награде Тони и Оливије за најбољи мјузикл.

Поред тога, Кен Лудвиг је освојио Награду Едгар за најбољу мистерију године, две награде Оливије, две Награде Хелен Хејс и Награду Едвин Форест за допринос америчком позоришту. У његовим комадима су, између осталих, играли Алек Болдвин, Керол Барнет, Тони Шалуб, Џоан Колинс и Хал Холбрук.

Његова сценска верзија “Убиства у Оријент експресу” (Murder on The Orient Express) написана је изричито на захтев Задужбине Агате Кристи (Agatha Christie Estate), а његова најновија драма, “Dear Jack, Dear Louise”, освојила је 2020. Награду Чарлс МекАртур за најбољи нови комад године и изабрана је за извођење на Бродвеју.

Његова књига “Како подучити децу Шекспиру” (How to Teach Your Children Shakespeare), коју је објавио Penguin Random House, освојила је Фалстафову награду за најбољу књигу о Шекспиру те године, а његови есеји су објављени у Јејл Ривју (Yale Review).

Дипломирао је на Харварду и Кембриџу и чест је гостујући предавач при различим друштвима као што су Друштво Оксфорд - Кембриџ (The Oxford Cambridge Society), Друштво Џејн Остин Северне Америке (The Jane Austen Society of North America), Фолгер Шекспир Библиотека (The Folger Shakespeare Library), и The Baker Street Irregulars.

АЛЕКСАНДАР ДИМА

Александар Дима је рођен 24. јула 1802. године у северној Француској. Његов отац, Тома-Александар Дима Дави де ла Пејтори, рођен у француској колонији Сент Доминго (данашњи Хаити), био је хаићански војник и прва особа друге расе која је имала чин генерала у француској војсци. Иако је Тома-Александар умро када је Александар био млад, војничке приче његовог оца су вероватно оставиле доживотни утисак на њега. Осим тога, заувек је одржавао везу са својим хаићанским наслеђем. Као и његов отац, користио је презиме своје баке, афричке робиње Мери-Сесет Дима. Чак је написао и роман "Жорж" о борбама и авантурама човека мешовите расе на Маурицијусу.

Врло је рано оставио траг у француском књижевном свету. Крајем 1820-их започео је своју књижевну каријеру као драмски писац. Његов први комад, изведен 1829. године, био је историјска драма "Хенри III и његов двор". Најпознатија његова дела су авантуристички историјски романи, које је често објављивао као фељтоне. Утицај Диминих историјско-авантуристичких романа осетио се готово у целој европској популарној литератури. Написао је, што сам, што у сарадњи с другима, око 300 романа и драма. Његови романи "Гроф Монте Кристо" и "Три мускетара" имали су бројна издања на више језика, као и више адаптација и филмских верзија. Написао је и бројне чланке у часописима и путописне књиге; његови објављени радови су укупно имали преко 100.000 страница.

Дима је 1840-их основао Историјски театар у Паризу.

Био је уважени члан књижевних и уметничких кругова Париза. Комерцијални успех његових дела омогућио му је да живи веома раскошно, па је чак саградио замак који је користио некад као скровиште за писање а некад за окупљање гостију. Међутим, његови приходи нису у сваком тренутку могли да испрате његов екстравагантни начин живота.

Фасцинантни живот Александра Диме и узбудљиве авантуре о којима је писао закупиле су машту многих читалаца током његовог живота, а његово наслеђе живи на полицама и екранима данашњих љубитеља фикције.

РЕЧ ДРАМАТУРГА

Пустоловни роман Александра Диме Оца „Три мускетара“ ни после скоро два века не престаје да буде литерарно штиво у ком се негује смисао за авантуру, и потреба за њом, за свако доба и за сваки узраст. Прича о Атосу, Портосу и Арамису, и наравно о неустрашивом Д' Артањану који постаје део мускетарске дружине, заиста јесте авантура у потпуном смислу те речи. Крилатица „Сви за једног и један за све“ ванвременски је симбол пријатељства, питања части и херојства. Сценска адаптација коју је 2006. године написао амерички писац Кен Лудвиг први пут је, с великим успехом, изведена у позоришту The Bristol Old Vic. Аутор је оригинални заплет, од готово седамсто страница, драматуршки вешто претворио у позоришни комад. Задржао је све кључне наративне линије романа и у фрагментарној форми их је обогатио савременим смислом за хумор, у брзини која је блиска slapstick комедији. Лудвигови мускетари нису само борци са срцем на правом месту. И нису сами. У тај мушкоцентрични свет, уплетен је и лик Д' Артањанове сестре, Сабине. Та драматуршка интервенција не само да ојачава већ постојеће женске ликове (шпијунка Миледи, нежна Констанца, краљица Ана), она обогаћује комад новим ситуацијама, забавним, збуњујућим, инатним и отреситим. Приближава их времену у ком живимо и употпуњује галерију ликова који су већи од живота.

„Три мускетара“ у разиграном виђењу Кена Лудвига суштински нуде оптимистичну визију света, а безрезервна вера у победу правде нуди наду у то да будућност, упркос свима и свему, ипак може да буде ако не светла, онда бар племенитија.

Слободан Обрадовић

СЦЕНСКА ТЕХНИКА

Шеф сцене: Александар Марић

Главни декоратер: Зоран Мишић

Декоратери: Саша Булаја, Владимир Кузмановски, Миодраг Вукотић,

Никола Митић, Дејан Апостоловић

Главни реквизитер: Ален Алидини

Реквизитери: Марко Ђуричић, Александар Нешовић

Расвета: Бобан Крсмановић, Иван Живковић, Петар Вранић

Тонци: Зоран Удовчић, Милош Удовчић, Никола Ерић

Главна шминкерка: Весна Грбић

Шминкерке: Марица Дацић, Аленка Ратковић

Главна гардероберка: Љиљана Рогач

Гардероберке: Биљана Рогач, Снежана Радојичић

Израда костима: Веса Карановић, Снежана Игњатовић, Јованка

Шикл, Тања Николић, Лаида Плојовић

Обућа: Драгана Вицикнез

Главни транспортер: Миливоје Смиљанић

Транспортери: Мирослав Анђелић, Александар Ристановић

СЦЕНСКА ОПРЕМА

Мајстор столар: Раденко Стевановић, Немања Станић

Моделар: Владимир Радовановић

Мајстор бравар: Саша Богдановић

Одржавање костима: Оливера Илић

ТЕХНИЧКА ОРГАНИЗАЦИЈА

Видан Данковић

ПРОГРАМ

Уредница програма: Милена Деполо

Графичка дизајнерка: Марија Јевтић

Аутор фотографија у програму: Миша Обрадовић

Директорка позоришта: Маша Михаиловић

Уметнички директори: Милан Караџић и Ђурђа Тешић

Оперативна директорка: Александра Шушљик

Технички директор: Миломир Димитријевић

Директорка маркетинга: Марија Батиница

Издавач: Позориште Бошко Буха

Београд, 4. април 2025.

Захваљујемо се Театру Вук

 www.buha.rs

 Pozoriste Bosko Buha

 @BUHATheater

 [pozoristeboskobuha](https://www.instagram.com/pozoristeboskobuha)

Београд
www.beograd.org.rs

GOLDEN ROSE

style & beauty

ALMA QUATTRO

INFO MEDIA GROUP
PARTNER

ИДЕШ У ПОЗОРИШТЕ? ОБРАТИ ПАЖЊУ!

Позориште је велика кућа у којој заједно живе глумци, редитељи, мајстори, и сви они који учествују у стварању једне представе. А најдражи гости позоришта сте управо ви — публика. Без вас, нема ни позоришта. Јер, каква ће представа бити - не зависи само од нас, него и од вас. Глумци на сцени и те како осете ваше реакције, и то им може или помоћи да буду још бољи, или учинити да им пожелимо да се представа што пре заврши. Да би и нама и вама било угодно, и да бисмо заједно створили што лепшу атмосферу, предлагемо вам да прочитате наше савете како се треба понашати у позоришту:

ИЗБОР ПРЕДСТАВЕ. Ово се више тиче родитеља или оних који вас у позориште доводе. Увек треба проверити ком је узрасту намењена представа коју желите да гледате, да се не би десила непријатна изненађења. Наравно, сваки родитељ најбоље познаје своје дете, али, док стварамо представу, ми увек имамо на уму и то коме се преваходно обраћамо. Нећемо се на исти начин обраћати предшколској деци и гимназијалцима.

УВЕК ТРЕБА СТИЗАТИ НА ВРЕМЕ. Свако има своје обавезе и рачуна да ће се представа завршити онда када је назначено. Зато не постоји могућност да вас чекамо и да представу почињемо касније него што је предвиђено. Ако закасните, ваш улазак у току представе омета оне који су стигли на време да је с пажњом прате.

КАКО НАћи СВОЈЕ МЕСТО? Свако има своје седиште у сали, и његов број је написан на карти. Уколико се не сналазите са проналажењем места, наши љубазни разводници ће вам радо помоћи.

РЕАКЦИЈЕ У ТОКУ ПРЕДСТАВЕ ТРЕБА ДА БУДУ УМЕРЕНЕ. Оне треба да постоје, као што је то био случај и у Шекспирово време, али морају да буду у границама пристojности. Ако вам се нека сцена свидела, наравно да ћете аплаудирати, ако вас нешто изненади, ви ћете узвикнути, ако вам нешто није јасно, нико вам неће забранити да питате за објашњење, али тихо, да не ометате другу децу.

КОКИЦЕ И СОКОВИ. Увек можете да поједете кокице и после представе. Није лепо шушкати и грицкати у току представе. Такође, ако, на пример, жваћете жваку па желите да је избаците, увијте је у парче папира, ставите у џеп, и баците у канту за ђубре после представе.

АПЛАУЗ. Ово је ствар вашег избора, али увек је пристojно наградити глумачки труд макар малим аплаузом. Колико год да вам се представа свидела или није, у њу је свакако уложен одређени труд, и то је оно што треба поздравити. По јачини аплауза ћемо знати да проценимо да ли смо урадили добар или не тако добар посао.

ЉУБИЧАСТА БОЈА. Љубичаста је боја која, према веровању позоришних људи, доноси малер. Зато никако не облачите љубичасто када идете у позориште! Наравно, ово је само шала... Нећемо се мешати у ваш стил облачења...

Иако је ово изложено у форми правила, није нам била намера да вас заплашимо и удаљимо од позоришта. Оно јесте место на коме треба да се осећамо слободнима, али и кад смо слободни, не треба заборавити пристojност и лепо понашање.

Добро дошли у Позориште Бошко Буха!